

HISTORISCHE WEETJES 3 en 4

3. – Het stadje Spa : eindelijk erkenning als kuuroord

Een 'spa' is heden overal ter wereld gekend als een plaats waar heilzaam water en aan deugd doend wellness gedaan wordt. John de Graaf in 'Puuropreis' :

Een spa is een plek waar je heerlijk en ongestoord kunt 'badderen' (sic), al dan niet in mineraalhoudend bronwater. Spa, de stad van de gelijknamige dorstlesser en van de therapeutische baden.. Een Waalse gemeente die door haar natuurlijke rijkdommen is uitgegroeid tot een wereldwijd merk.

Een lange thermale geschiedenis of niet, Spa wordt pas sinds kort *écht als kuuroord* erkend. Vanaf 2010 mag dit Waalse stadje zich "Europese historische badplaats" noemen, een titel die toegekend werd door de 'European Historical Spa Town Association'. Waarmede het een onderdeel werd van de "European Route of Historical Thermal Towns".

In deze prestigieuze reeks waren eerder al volgende sites bekend :

- Techirghiol (Roemenië);
- De regio rond Karlsbad (Tsjechië)
- Bath (Groot-Brittannië)
- Ourense (Spanje)
- Chaves (Portugal)
- Vichy (Frankrijk)
- alsook de Italianse plaatsen : Acqui Terme, Salsomaggiore Terme en Bagni di Lucca.

Bron : www.puuropreis.nl/spa

* * *

4. – Het Iepers oud-archief brandt : een fatale nalatigheid !

Ieper, één der belangrijkste bedrijvige steden en zetel van een bisdom in het graafschap Vlaanderen. Vóór 1914 o.m. befaamd en door geleerden opgezocht om haar uitgebreide archievenschat uit de middeleeuwen en de nieuwe tijden.

In het eerste anderhalve decennium verliep de relatie tussen het toenmalig stadsbestuur en haar stadsarchivaris woelig en gespannen; het kwam tot diens schorsing voor de duur van twee maanden. Noch het magistrat, noch haar functionaris ondernamen iets om het zo kostbare, broze, uniek in haar soort archiefmateriaal na het uitbreken van W.O.1 (augustus 1914) op tijd in veiligheid te brengen. Nalatigheid? Een misverstand? Lichtzinnigheid? Koppigheid misschien?

En ja - een fataliteitsdag - op 22 november (of zeker in de daarop volgende maanden) brandde het gehele oude Ieperse archief, reddeloos verloren, op. Door felle beschietingen van de belforttoren waar alles opgeborgen was gebleven, een kapitale wandaad door de Duitsers aangericht ...

Dergelijk desaster, weliswaar niet héél identiek verlopen en voorgevallen, en in nooit opgehelderde omstandigheden mogelijk geweest om te gebeuren , teisterde met Duitse brandbommen insgelijks ten dode ons oud-archief van de stad Oostende in de laatste meidagen van 1940 ...

BRON : www.ieper.be/stadsarchief

Emile SMISSAERT